

πρώτον ἔτος τῆς αὐτῶν καταδουλώσεως καὶ ὑποταγῆς τοῦτον τὸν τρόπον. Πέτρος τις Βούλγαρος, Ὀδελεάνος τὴν προσηγορίαν, δοῦλος Βυζαντίου τινὸς ἀνδρὸς ἀποδράς ἐκ τῆς πόλεως ἐπλανᾶτο ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ κατήντησεν ἄχρι Μωράβου καὶ Βελεγράδων (φρούρια δὲ ταῦτα τῆς Παννονίας κατὰ τὴν περαίαν τοῦ Ἰστρου διακείμενα καὶ γειτονοῦτα τῇ κράλῃ Τουρκίας), καὶ υἱὸν ἑαυτοῦ ἐφήμιζε Ῥαδομηροῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαμουήλ τεχθέντα αὐτῷ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ κράλη Οὐγγρίας ἦν ἔτι ζῶντος τοῦ Σαμουήλ μισήσας ἐδίωξε καὶ ἡγάγετο τὴν πανωραίαν Εἰρήνην τὴν Λαρισσαίαν, καὶ τὸ γένος ἀνέσειε τῶν Βουλγάρων, πρὶ ὀλίγου τὸν τράχηλον ὑποβαλὼν τῇ δουλείᾳ καὶ λίαν ὀριγνῶμενον ἐλευθερίας. διὸ καὶ πιστεύσαντες τοῖς παρ' αὐτοῦ λεγομένοις ὡς πιθανῶς, συγκεκριμένοις βασιλέα τε αὐτὸν ἀναγορεύουσι Βουλγαρίας, καὶ ἄραντες ἐκείθεν διὰ τε Ναῖσσοῦ καὶ τῶν Σκουπίων, τῆς μητροπόλεως Βουλγαρίας, ἔεντο ἀνακηρύττοντες καὶ ἀνευρημοῦντες τοῦτον, καὶ πάντα τὸν παρευρεθέντα Ῥωμαῖον ἀηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως ἀναιροῦντες. — G. Cedreni Historiarum compendium, II, p. 527, Ed. Bonnæ; B. Prokić, Die Zusätze in der Handschrift des Johannes Skylitzes, codex Vindob. hist. græc. LXXIV. München 1906, p. 35—36).

1040 г.

№ 12.

Македония.

Прѣзъ 1040 г. норвежскиятъ войвода Харалдъ (Haraldus) помагаше съ своята наемна войска на византийцитѣ, за да потушатъ възстанието на българитѣ въ Македония и при Солунъ. Въ скандинавскитѣ пѣсни (на пѣвеца Тиодолфъ) войводата Харалдъ, за неговитѣ суровости надъ възстаналото българско население, се величае като „опожарителъ на българитѣ“ (Bolgara brennir), както напр. въ слѣднитѣ стихове:

Hvást fra ek Haugi et naesta
hlífel á gram drífa,
en Bolgara brennir
braedhr sinum vel taedi;
Skildhist hann ok huldli
hjámsetr gamall vetra
tiggi tólf ok thriggia
traudhr vídh Olaf daudhan.

(В. Васильевскій, Совѣты и разказы византийскаго боярина XI вѣка. Спб. 1881, стр. 148).